

PRZEKAZ 45 - ADMINISTRACJA SYSTEMU LOKALNEGO

Administracyjne centrum Satanii składa się z grupy sfer zaprojektowanych a jest ich pięćdziesiąt siedem – Jerusem i siedem głównych satelitów oraz czterdzieści dziewięć podsatelitów. Rozmiary Jerusem, stolicy systemu, przekraczają prawie stukrotnie rozmiary Urantii, aczkolwiek przyciąganie jest tam nieco mniejsze. Główne satelity Jerusem to siedem światów przejściowych, z których każdy jest około dziesięciokrotnie większy od Urantii, podczas gdy siedem podsatelitów tych sfer przejściowych jest wymiarami zbliżone do Urantii.

Siedem światów-mieszkań to siedem podsatelitów pierwszego świata przejściowego.

Cały ten system, pięćdziesięciu siedmiu światów zaprojektowanych, jest niezależnie oświetlany, ogrzewany, nawadniany i zasilany energią, dzięki skoordynowanemu funkcjonowaniu Centrum Mocy Satanii i Nadrzędnych Kontrolerów Fizycznych, zgodnie z metodą ustanowioną dla organizacji fizycznej i rozmieszczenia tych specjalnie utworzonych sfer. Rodzime spornagie sprawują nad nimi opiekę materialną i utrzymują porządek na tych sferach.

1. ŚWIATY KULTURY PRZEJŚCIOWEJ

Siedem głównych światów, krążących wokół Jerusem, generalnie nazywa się sferami kultury przejściowej. Ich władcy wyznaczani są od czasu do czasu przez najwyższą radę wykonawczą z Jerusem. Sfery te są ponumerowane i nazywają się następująco:

Pierwsza. Świat finalistów. Jest to zarząd korpusu finalistów systemu lokalnego, otoczony przez światy przyjmujące siedmiu światów-mieszkań, czyli sfery całkowicie poświęcone schematowi wznoszenia się śmiertelnika. Świat finalistów dostępny jest dla mieszkańców wszystkich siedmiu światów-mieszkań. Serafini transportujący przenoszą wznoszące się osobowości w tę i z powrotem, podczas pielgrzymek, mających na celu umocnienie wiary w ostateczne przeznaczenie przejściowych śmiertelników. Choć finaliści oraz ich budowle normalnie nie są dostrzegalne dla wzroku morontialnego, od czasu do czasu będziecie głęboko poruszeni, gdy przetwarzacze energii i Nadzorcy Mocy Morontialnej umożliwią wam przelotne dostrzeżenie tych, wysokich osobowości duchowych, które naprawdę ukończyły wznoszenie się do Raju i

wróciły do takich właśnie światów, na których wy rozpoczynacie tę długą drogę. Będzie to dla was rękojmią pewności, że możecie i że potraficie ukończyć to gigantyczne przedsięwzięcie. Przynajmniej raz w roku wszyscy przebywający na światach-mieszkaniach udają się do sfery finalistów, na zgromadzenie wizualizacji finalistów.

Druga. Świat morontialny. Ta planeta jest główną siedzibą nadzorców życia morontialnego a otoczona jest przez siedem sfer, na których szefowie morontialni szkolą swych towarzyszy i pomocników, rekrutujących się zarówno z istot morontialnych jak i ze wznoszących się śmiertelników.

Podczas przemierzania siedmiu światów-mieszkań, przechodzić będziecie także przez te społeczne i kulturalne sfery coraz szerszych kontaktów morontialnych. Kiedy awansujecie z pierwszego świata-mieszkania do drugiego, będziecie mogli złożyć wizytę w zarządzie drugiego, przejściowego świata morontialnego i tak dalej. Podczas pobytu na każdej z sześciu sfer kulturowych, możecie, na zaproszenie, zostać gośćmi i obserwatorami na którymkolwiek z siedmiu otaczających ją światów pomocniczych działań grupowych.

Trzecia. Świat aniołów. Jest to stolica wszystkich zastępów anielskich, pracujących w systemie a otoczona jest przez siedem światów nauczania i instruktazu aniołów. Są to seraficzne sfery towarzyskie.

Czwarta. Świat superaniołów. Ta sfera w Satanii jest miejscem pobytu Gwiazd Błyszczących Wieczornych i szerokiego zastępu równorzędnych im oraz prawie równorzędnych istot. Siedem satelitów tego świata przydzielone jest siedmiu głównym grupom tych, nienazwanych istot niebiańskich.

Piąta. Świat Synów. Ta planeta jest stolicą Boskich Synów wszystkich klas, razem z synami utrójcowionymi przez stworzonych. Siedem otaczających ją światów jest poświęconych pewnym, indywidualnym grupom tych niebiańsko spokrewnionych synów.

Szósta. Świat Ducha. Sfera ta jest tym miejscem w systemie, gdzie spotykają się osobowości Nieskończonego Ducha. Siedem otaczających ją satelitów jest przeznaczonych dla poszczególnych grup tych zróżnicowanych klas. Jednak na szóstym świecie przejściowym nie ma reprezentacji Ducha, ani też nie zauważa się tej obecności w stolicach systemów; Boska Opiekunka z Salvingtonu jest w Neadonie *wszędzie*.

Siódma. Świat Ojca. Jest to cicha sfera systemu. Nie zamieszkuje jej żadna grupa istot. Centralne jej miejsce zajmuje wielka świątynia światłości, ale nikogo nie można w niej dostrzec. Wszystkie istoty ze wszystkich światów systemu są tutaj mile widziane, jako czciciele.

Siedem satelitów, otaczających świat Ojca, ma w różnych systemach różne zastosowanie. W Satanii są one teraz zajęte na sfery przetrzymania internowanych grup buntowników Lucyfera. Stolica konstelacji, Edentia, nie posiada podobnych światów więziennych; tych kilku serafinów i cherubinów, którzy przyłączyli się do buntowników podczas buntu w Satanii, dawno już zostało zamkniętych na światach odosobnienia w Jerusem.

Gdy przebywacie na siódmym świecie-mieszkaniu, macie dostęp do siódmego świata przejściowego, do sfery Ojca Uniwersalnego, a także macie prawo odwiedzać światy-więzienia Satanii, otaczające tę planetę, na których teraz jest uwięziony Lucyfer i większość tych osobowości, które przyłączyły się do niego w czasie buntu przeciw Michałowi. I to smutne widowisko można oglądać w ostatnich epokach i będzie ono nadal służyło jako poważne ostrzeżenie dla całego Nebadonu, aż Pradawni Czasu orzekną o grzechu Lucyfera i jego upadłych towarzyszy, którzy odrzucili zbawienie proponowane im przez Michała, ich wszechświatowego Ojca.

2. WŁADCA SYSTEMU

Głównym administratorem lokalnego systemu światów zamieszkałych jest pierwotny Syn Lanonandek, Władca Systemu. W naszym wszechświecie lokalnym władcom tym powierzono szerokie obowiązki wykonawcze, niezwykle prerogatywy osobiste. Nie wszystkie wszechświaty w Orvontonie są tak zorganizowane, aby Władcy Systemu mogli korzystać z tak niezwykle szerokich przywilejów swobody osobistej, w kierowaniu sprawami systemu. Jednak w całej historii Nebadonu, tacy nieskrępowani w funkcjonowaniu administratorzy okazali się nielojalni zaledwie trzy razy. Bunt Lucyfera, w systemie Satanii, był ostatni i najbardziej rozprzestrzeniony ze wszystkich.

W Satanii, nawet po tak katastrofalnym przewrocie, absolutnie żadne zmiany nie zostały wprowadzone w metodach zarządzania systemem. Obecny Władca Systemu posiada całą moc i sprawuje całą władzę, taką, jaką był obdarzony jego niegodny poprzednik, za wyjątkiem pewnych spraw pozostających pod nadzorem Ojców Konstelacji, które Pradawni Czasu nie restytuowali jeszcze w pełni dla Lanaforge, następcy Lucyfera.

Obecny szef Satanii jest miłosiernym i utalentowanym władcą, suwerenem wypróbowanym w czasie buntu. Lanaforge, gdy służył jako asystent Władcy Systemu, był wierny Michałowi w czasie dawniejszego przewrotu we wszechświecie Neadon. Ten wspaniały i utalentowany Pan Satanii jest wypróbowanym i sprawdzonym administratorem. W czasie drugiego buntu w Neadonie, kiedy Władca Systemu pobłądził i poddał się władzy ciemności, Lanaforge, pierwszy asystent błędzącego szefa, przejął kierownictwo rządu i tak prowadził sprawy systemu, że stosunkowo niewiele osobowości zostało utraconych, zarówno na światach zarządu jak i na zamieszkałych planetach nieszczęśliwego systemu. Lanaforge wyróżnił się w całym Neadonie, jako jedyny pierwotny Syn Lanonandek, który działał tak lojalnie służąc Michałowi, szczególnie w obliczu odstępstwa swego brata, zwierzchnika i starszego rangą. Lanaforge pozostanie prawdopodobnie na Jerusem tak długo, aż nie zapanuje się nad wszystkimi konsekwencjami wcześniejszej głupoty a skutki buntu nie zostaną wyeliminowane z Satanii.

Chociaż nie wszystkie sprawy odosobnionych światów Satanii zostały przywrócone jurysdykcji Lanaforge, interesuje się on bardzo ich prawidłowym przebiegiem i często odwiedza Urantię. Tak jak w innych, normalnych systemach, Władca ten przewodniczy systemowej radzie władców światowych, Książąt Planetarnych i gubernatorów generalnych rezydentów ze światów odizolowanych. Taka rada planetarna gromadzi się od czasu do czasu w zarządzie systemu – „gdy przybywają Synowie Boży”.

Raz w tygodniu, co dziesięć dni, Władca organizuje na Jerusem zebranie z jakąś grupą różnych klas osobowości, zamieszkujących świat zarządu. Są to przemile, nieoficjalne godziny na Jerusem i nigdy nie zapomniane uroczystości. Na Jerusem panuje najwyższy stopień braterstwa pomiędzy różnymi klasami istot oraz pomiędzy każdą z tych grup a Władcą Systemu.

Te unikalne zgromadzenia odbywają się na szklanym morzu, na wielkim polu zgromadzeń w stolicy systemu. Są to spotkania wyłącznie towarzyskie i duchowe; nigdy się na nich nie omawia niczego, co dotyczy administracji planetarnej czy nawet planu wznoszenia się. Wznoszący się śmiertelnicy zbierają się wtedy tylko po to, żeby być razem i spotkać współbraci Jerusemitów. Grupy istot, które nie są zabawiane przez Władcę, podczas tych cotygodniowych chwil odprężenia, spotykają się w swych własnych kwaterach.

3. RZĄD SYSTEMU

Główny administrator systemu lokalnego, Władca Systemu, zawsze ma do pomocy dwóch albo trzech Synów Lanonandeków, którzy działają jako jego

asystenci – pierwszy i drugi. Teraz jednak system Satania jest kierowany przez personel, złożony z siedmiu Lanonandeków:

1. *Władca Systemu* – Lanaforge, numer 2.709 klasy pierwotnej, sukcesor odstępcy Lucyfera.
2. *Pierwszy asystent Władcy* – Mansurotia, numer 17.841 z trzeciorzędowych Lanonandeków. Wysłany do Satanii razem z Lanaforge.
3. *Drugi asystent Władcy* – Sadib, numer 271.402 z klasy trzeciorzędowej. Sadib również przybył do Satanii z Lanaforge.
4. *Opiekun systemu* – Holdant, numer 19 z trzeciorzędowego korpusu, przetrzymujący i kontrolujący wszystkie internowane duchy, wyższe od klasy śmiertelnego bytu. Holdant tak samo przybył do Satanii z Lanaforge.
5. *Rejestrator systemu* – Vilton, sekretarz służby Lanonandeków w Satanii, numer 374 trzeciej klasy. Vilton był członkiem pierwotnej grupy Lanaforge.
6. *Kierownik obdarzenia* – Fortant, numer 319.847 z rezerw wtórnych Lanonandeków, tymczasowy szef wszystkich operacji wszechświatowych, przeniesionych do Jerusem od czasu obdarzenia Urantii przez Michała. Fortant przydzielony został do personelu Lanaforge tysiąc dziewięćset lat temu, według czasu Urantii.
7. *Wysoki radca* – Hanavard, numer 67 z pierwotnych Synów Lanonandeków, członek wysokiego korpusu radców i koordynatorów wszechświata. Działa on jako tymczasowy przewodniczący rady wykonawczej Satanii. Hanavard jest dwunastym członkiem tej klasy, służącym na takim stanowisku na Jerusem od czasu buntu Lucyfera.

Grupa kierownicza, złożona z siedmiu Lanonandeków, stanowi poszerzoną administrację nadzwyczajną, której istnienie jest konieczne ze względu na bunt Lucyfera. Na Jerusem istnieją tylko sądy niższej instancji, ponieważ system jest jednostką administracyjną a nie orzekającą, tym niemniej administracji Lanonandeka pomaga rada wykonawcza, najwyższe ciało doradcze Satanii. Rada ta składa się z dwunastu członków:

1. Hanavard, Lanonandek przewodniczący.
2. Lanaforge, Władca Systemu.

3. Mansurotia, pierwszy asystent Władcy.
4. Szef Melchizedeków w Satanii.
5. Zastępca dyrektora Nosicieli Życia w Satanii.
6. Szef finalistów w Satanii.
7. Pierwszy Adam w Satanii, szef Synów Materialnych.
8. Kierownik zastępów seraficznych Satanii.
9. Szef kontrolerów fizycznych Satanii.
10. Kierownik Nadzorców Mocy Morontialnej systemu.
11. Zastępca szefa istot pośrednich systemu.
12. Zastępca szefa korpusu wznoszących się śmiertelników.

Rada ta okresowo wybiera trzech członków, aby reprezentowali system lokalny w najwyższej radzie zarządu wszechświata, ale reprezentacja taka została zawieszona ze względu na bunt. Satania posiada teraz obserwatora w zarządzie wszechświata lokalnego, jednak od czasu obdarzenia, dokonanego przez Michała, system zaczął na nowo wybierać dziesięciu członków do ciała prawodawczego Edentii.

4. DWUDZIESTU CZTERECH RADCÓW

Na Jerusem, w centrum siedmiu mieszkalnych kręgów anielskich, znajduje się siedziba główna rady konsultacyjnej, złożonej z dwudziestu czterech radców. Jan Ewangelista nazywał ich dwudziestu czterema starcami: „A wokoło tronu dwadzieścia cztery trony a na tych tronach siedzących dwudziestu czterech starców, odzianych w białe szaty”. Tron w centrum tej grupy jest krzesłem sędziowskim przewodniczącego grupie archanioła, tronem apelu zmartwychwstania, niosącego miłosierdzie i sprawiedliwość całej Satanii. Krzesło sędziowskie zawsze było na Jerusem, ale dwadzieścia cztery otaczające je krzesła zostały tam umieszczone dopiero tysiąc dziewięćset lat temu, zaraz po tym, jak Chrystus Michał został wyniesiony do pełni swej władzy w Nebadonie. Dwudziestu czterech radców to jego personalni pełnomocnicy na Jerusem, którzy mają prawo reprezentować Syna-Mistrza we wszystkich sprawach, dotyczących apeli zmartwychwstania w Satanii, jak

również w wielu innych aspektach wznoszenia się śmiertelnika na odosobnionych światach systemu. Są oni pełnomocnikami, wykonującymi polecenia specjalne Gabriela i nadzwyczajne zlecenia Michała.

Tych dwudziestu czterech radców zwerbowanych zostało z ośmiu ras Urantii a ostatni z nich przyłączony został do tej grupy w czasie apelu zmartwychwstania Michała, tysiąc dziewięćset lat temu. Rada konsultacyjna z Urantii składa się z następujących członków:

1. *Onagar*, wielki umysł z epoki przed Księciem Planetarnym, który nakazał swym braciom czcić „Dawcę Oddechu”.
2. *Masant*, wielki nauczyciel z epoki po Księciu Planetarnym na Urantii, który kazał swym braciom wielbić „Wielkie Światło”.
3. *Onamonalonton*, pradawny wódz człowieka czerwonego, który nie kazał swej rasie czcić wielu bogów tylko wielbić „Wielkiego Ducha”.
4. *Orlandof*, księżę ludzi niebieskich oraz ich wódz, prowadzący ich do poznania boskości „Najwyższego Szefa”.
5. *Porshunta*, wyrocznia wymarłej rasy pomarańczowej, który prowadził ten lud ku czczeniu „Wielkiego Nauczyciela”.
6. *Singlangton*, pierwszy z ludzi żółtych, który nauczał i prowadził swój lud ku czczeniu „Jednej Prawdy” zamiast wielu. Tysiące lat temu człowiek żółty wiedział o jednym Bogu.
7. *Fantad*, który wybawił ludzi zielonych z ciemności oraz wiódł ich ku czczeniu „Jednego Źródła Życia”.
8. *Orvonon*, niosący światłość rasom indygo, ich dawny wódz służący „Bogu Bogów”.
9. *Adam*, zdyskredytowany, ale zrehabilitowany planetarny ojciec Urantii, Materialny Syn Boga, sprowadzony do formy ciała materialnego, przetrwał śmierć i został następnie wyniesiony do tej pozycji rozporządzeniem Michała.
10. *Ewa*, matka rasy fioletowej Urantii, która wycierpiała karę za odstępstwo wraz z małżonkiem i razem z nim została zrehabilitowana oraz przydzielona do służby z tą grupą przetrwałych śmiertelników.

11. *Henoch*, pierwszy śmiertelnik Urantii, zespolony z Dostrajaczem Myśli za życia w ciele.

12. *Mojżesz*, wyzwoliciel resztek zanikającej rasy fioletowej, inspirator czczenia na nowo Ojca Uniwersalnego pod imieniem „Boga Izraela”.

13. *Eliasz*, dusza transponowana po swych świetnych sukcesach duchowych, w epoce po Synu Materialnym.

14. *Machiventa Melchizedek*, jedyny Syn tej klasy, który obdarzył sobą narody Urantii. Podczas gdy wciąż zaliczany jest do Melchizedeków, został „na zawsze kapłanem Najwyższych”, na wieki podjął się służenia w charakterze wznoszącego się śmiertelnika, kiedy przebywał na Urantii w formie ciała śmiertelnego w Salemie, za dni Abrahama. Melchizedek ten został potem ogłoszony namiestnikiem Księcia Planetarnego Urantii i ma swą główną siedzibę na Jerusem. Został upoważniony do działania w imieniu Michała, który jest aktualnie Księciem Planetarnym tego właśnie świata, na którym przeszedł swoje końcowe obdarzenie w ludzkiej formie. Pomimo tego Urantia nadal jest nadzorowana przez kolejnych gubernatorów generalnych rezydentów, członków rady dwudziestu czterech.

15. *Jan Chrzciciel*, zwiastun misji Michała na Urantii a w ciele daleki kuzyn Syna Człowieczego.

16. *1-2-3 Pierwszy*, przywódca lojalnych istot pośrednich, służących Gabrielowi w okresie zdrady Caligastii, wyniesiony na tą pozycję przez Michała, po tym jak Michał zdobył nieograniczoną władzę.

Powyższe, wybrane osobowości, są na prośbę Gabriela tymczasowo wyłączone z porządku wznoszenia się i nie mamy pojęcia, jak długo mogą służyć na tych stanowiskach.

Miejsca 17, 18, 19 i 20 nie są zajęte na stałe. Są one tymczasowo zapełniane na podstawie jednomyślnej zgody szesnastu stałych członków, trzymywane teraz jako wolne, aby je później obsadzić wznoszącymi się śmiertelnikami z obecnej epoki Urantii, po jej obdarzeniu Synem.

Miejsca 21, 22, 23 i 24 także są tymczasowo zapełniane, trzymane w rezerwie dla wielkich nauczycieli innych, kolejnych epok, które na pewno przyjdą po obecnej epoce. Epoki Synów-Arbitrów i Nauczycieli-Synów oraz epoki światłości i życia antycypowane są na Urantii, niezależnie od

niespodziewanych odwiedzin Boskich Synów, które mogą ewentualnie się zdarzyć.

5. SYNOWIE MATERIALNI

Na Jerusem wszystkie ważniejsze grupy życia niebiańskiego posiadają swoje centrale oraz ogromne rezerwy, razem z różnymi klasami Boskich Synów, wysokich duchów, superaniołów, aniołów i istot pośrednich. Centralne miejsce tego wspaniałego sektora zajmuje główna świątynia Synów Materialnych.

Domena Adamów jest ośrodkiem przykuwającym uwagę wszystkich, którzy pierwszy raz przybywają do Jerusem. Jest to ogromny obszar zawierający tysiąc centrów, chociaż każda rodzina Materialnych Synów i Córek żyje na swej własnej posesji, do czasu odlotu jej członków na służbę do ewolucyjnych światów przestrzeni, albo do wkroczenia na drogę wiodącą do Raju.

Synowie Materialni są najwyższym rodzajem istot rozmnażających się seksualnie, jakie można napotkać na sferach szkoleniowych rozwijających się wszechświatów. Są oni naprawdę materialni; nawet Planetarni Adamowie i Ewy są wyraźnie widzialni dla ludzi śmiertelnych na zamieszkałych światach. Synowie Materialni są ostatnim, fizycznym ogniwem w łańcuchu osobowości, rozciągającym się od boskości i doskonałości u góry, aż do ludzkości i egzystencji materialnej na dole. Na światach zamieszkałych Synowie ci są pośrednikami, utrzymującymi kontakt pomiędzy niewidzialnym Księciem Planetarnym a istotami materialnymi takiej domeny.

Podczas ostatniej, milenijnej rejestracji na Salvingtonie, w Nebadonie, odnotowano 161.432.840 Materialnych Synów i Córek, przebywających w stolicach systemów lokalnych ze statusem obywatelstwa. Liczba Synów Materialnych jest różna w różnych systemach, wciąż jednak się zwiększa dzięki naturalnej rozrodczości. W swych funkcjach rozrodczych nie kierują się oni tylko osobistymi pragnieniami kontaktujących się osobowości, ale są ukierunkowywani także przez wyższe ciała zarządzające i rady konsultacyjne.

Materialni Synowie i Córki mieszkają stale na Jerusem oraz na światach z nim związanych. Zajmują na Jerusem rozległe posiadłości i mają znaczny udział w lokalnym zarządzaniu sferą stołeczną, prowadząc praktycznie wszystkie jej rutynowe sprawy, z pomocą pośrednich i istot wznoszących się.

Na Jerusem, ci rozradzający się Synowie mogą prowadzić eksperymenty odnośnie ideałów samorządu, na wzór Melchizedeków i mają dzięki temu bardzo zaawansowany typ społeczności. Wyższe klasy synostwa zastrzegają

sobie prawo weta w swoich domenach, ale Adamicy z Jerusem prawie w każdym aspekcie rządzą się sami; mają powszechne prawo głosu i rząd przedstawicielski. Mają nadzieję zyskać kiedyś praktycznie pełną autonomię.

O charakterze służby Synów Materialnych stanowi w dużej mierze ich wiek. Chociaż nie mogą się ubiegać o przyjęcie do Uniwersytetu Melchizedeków na Salvingtonie – będąc materialni i zazwyczaj ograniczeni do określonych planet – to jednak Melchizedekowie utrzymują duże grupy nauczycieli w zarządzie każdego systemu, którzy nauczają młodsze pokolenia Synów Materialnych. Systemy oświatowe i nauki duchowej, służące kształceniu młodszych Materialnych Synów i Córek, osiągają szczyt swej doskonałości w zakresie nauczania, metodyki i praktyki.

6. ADAMICZNE SZKOLENIE WZNOSZĄCYCH SIĘ ISTOT

Materialni Synowie i Córki, razem ze swymi dziećmi, stanowią tak ujmujący widok, że zawsze wywołują ciekawość i zwracają uwagę wszystkich wznoszących się śmiertelników. Są oni tak bardzo podobni do waszych, obdarzonych płcią ras materialnych, że zarówno wy jak i oni będziecie mieli dużo wspólnych tematów, zaprzatających wasze myśli i zajmujących czas waszych braterskich spotkań.

Przetrwali śmiertelnicy, większość swego wolnego czasu w stolicach systemów spędzają na obserwacji, poznawaniu zwyczajów i działalności takich wyższych, częściowo materialnych, obdarzonych płcią istot, jako że ci obywatele Jerusem są najbliższymi opiekunami i mentorami żyjących wiecznie śmiertelników, od kiedy śmiertelnicy zdobędą obywatelstwo światów zarządu aż do tego czasu, gdy odlecą na Edentię.

Na siedmiu światach-mieszkaniach wznoszący się śmiertelnicy mają szerokie możliwości wynagrodzenia sobie wszystkich braków empirycznych, jakich doznali na światach, z których pochodzą, czy to ze względów dziedzicznych, czy środowiskowych, czy też z powodu nieszczęśliwego, przedwczesnego zakończenia życia w ciele. Jest to prawdą w każdym sensie, za wyjątkiem życia seksualnego śmiertelnika i okoliczności temu towarzyszących. Tysiące śmiertelników przybywa do światów-mieszkań bez skorzystania z pewnych dobrodziejstw, w tych zwłaszcza dziedzinach, jakie wywodzą się z całkiem normalnych kontaktów seksualnych na ich rodzimych planetach. Doświadczenia światów-mieszkań w niewielkim tylko stopniu mogą wyrównać takie, bardzo osobiste braki. Dla wznoszących się istot doznanie seksualne, w znaczeniu fizycznym, jest sprawą przeszłości, jednak w bliskich kontaktach z Materialnymi Synami i Córkami, zarówno oddzielnie jak również w

charakterze członków ich rodzin, pozbawieni życia seksualnego śmiertelnicy mają możliwość rekompensaty społecznych, intelektualnych, emocjonalnych i duchowych aspektów swej niekompletności. Tak więc wszyscy ci ludzie, których okoliczności lub błędne opinie pozbawiły dobrodziejstw, wynikających z pożytecznych związków seksualnych na światach ewolucyjnych, mają tutaj pełne możliwości przyswojenia sobie tych, istotnych doświadczeń śmiertelnika, w bliskim i miłości pełnym związku z niebiańskimi, obdarzonymi płcią istotami adamicznymi, które stale zamieszkują stolice systemów.

Żaden przetrwały śmiertelnik, pośredni czy serafin, nie może wznieść się do Raju, nie może dostąpić Ojca i zostać zamustrowany do Korpusu Finalizmu, nie przeszedłszy wzniosłych doświadczeń w związkach rodzicielskich z rozwijającym się dzieckiem ze światów, albo doświadczeń analogicznych lub im odpowiadających. Pokrewieństwo dziecka i rodzica jest fundamentem zasadniczej koncepcji Ojca Uniwersalnego i jego wszechświatowych dzieci. Doświadczenie rodzicielskie staje się zatem niezbędne w empirycznym szkoleniu wznoszących się istot.

Wznoszące się istoty pośrednie i ewolucyjni serafini muszą przejść takie doświadczenie rodzicielskie w zarządzie systemu, razem z Materialnymi Synami i Córkami. W ten sposób ci, co się wnoszą a się nie rozmnażają, zdobywają doświadczenie rodzicielskie, pomagając jerusemskim Adamom i Ewom w wychowywaniu i nauczaniu ich potomstwa.

Wszyscy przetrwali śmiertelnicy, którzy a nie mieli doświadczenia rodzicielskiego na światach ewolucyjnych, również muszą przyswoić sobie tę zasadniczą naukę, pomagając rodzicom, gdy przebywają w domach Materialnych Synów na Jerusem, u tych wspaniałych ojców i matek. Wyjątek zrobiony być może dla tych śmiertelników, którzy mieli możliwość zrekompensować swe braki w ochronie systemu, mieszczącej się w pierwszym świecie kultury przejściowej Jerusem.

Ochronka próbna Satanii prowadzona jest przez pewne osobowości morontialne na świecie finalistów; pół planety poświęcone jest tej pracy nad wychowywaniem dzieci. Tutaj są przyjmowane i składane ponownie niektóre dzieci przetrwałych śmiertelników, takie jak to potomstwo, które zginęło na światach ewolucyjnych, zanim osiągnęło status duchowy jako jednostki. Wznoszenie się któregośkolwiek z naturalnych rodziców daje gwarancję, że takie śmiertelne dziecko otrzyma zgodę na ponowne uosobienie na planecie finalistów w systemie i później otrzyma prawo wyboru, według wolnej woli, czy zechce czy też nie podążać rodzicielską drogą wznoszenia się śmiertelników. Dzieci wyglądają tutaj tak, jak na świecie rodzimym, z tym

wyjątkiem, że nie ma zróżnicowania płciowego. Po przeżyciu życia na światach zamieszkałych nie ma już rozmnażania typu ludzkiego.

Studenci światów-mieszkań, posiadający jedno lub więcej dzieci w ochronie próbnej świata finalistów i mający braki w zasadniczym doświadczeniu rodzicielskim, mogą się starać u Melchizedeka o pozwolenie, które da im możliwość tymczasowego przeniesienia się od obowiązków wznoszenia się na światach-mieszkaniach do świata finalistów, gdzie będą mogli funkcjonować jako wspólni rodzice swoich własnych oraz innych dzieci. Takie świadczenie opieki rodzicielskiej może być później uznane na Jerusem jako wywiązanie się z połowy szkolenia, które wznoszące się istoty muszą przejść w rodzinach Materialnych Synów i Córek.

Sama ochronka próbna nadzorowana jest przez tysiąc par Materialnych Synów i Córek, ochotników z jerusemskiej kolonii ich klasy. Pomaga im bezpośrednio prawie taka sama liczba ochotników z midsonicznych grup rodzicielskich, którzy zatrzymują się tutaj, aby służyć w ten sposób, po drodze z midsonicznego świata Satanii ku nie objawionemu przeznaczeniu, osiąganemu na ich specjalnych, zastrzeżonych światach, pośród sfer finalistów Salvingtonu.

7. SZKOŁY MELCHIZEDEKÓW

Melchizedecy są szefami dużego korpusu instruktorów – częściowo uduchowionych, obdarzonych wolą istot oraz innych – którzy działają efektywnie na Jerusem i na związanych z nim światach, a zwłaszcza na siedmiu światach-mieszkaniach. Są to planety przetrzymania, na których ci śmiertelnicy, którym nie uda się osiągnąć zespolenia z zamieszkującymi ich Dostrajaczami za życia w ciele, są rewalidowani w formie przejściowej, aby mogli otrzymać dalszą pomoc i korzystać z szerszych możliwości przy kolejnych próbach osiągania sukcesów duchowych, aby mogli kontynuować te wysiłki, które zostały przedwcześnie przerwane przez śmierć. Albo, jeśli z jakichkolwiek innych przyczyn, przeszkód dziedzicznych, niesprzyjającego otoczenia czy zbiegu okoliczności, ich dusze nie osiągnęły sukcesu – bez względu na przyczynę – wszyscy, których zamiary były szczerze i są w duchu wartościowi, odnajdą siebie i jako samych siebie na tych planetach, gdzie kontynuować będą swój byt, gdzie muszą się uczyć nabywać biegłości w zasadniczych elementach wiecznej egzystencji, osiągnąć te przymioty, których nie mogli zdobyć, albo skądinąd nie zdobyli za życia w ciele.

Gwiazdy Błyszczące Wieczorne (oraz ich nienazwani partnerzy) często służą jako nauczyciele w różnych instytucjach edukacyjnych wszechświata, znajdujących się pod opieką Melchizedeków. Nauczyciele-Synowie Trójcy

także z nimi współpracują, przydając odrobiny rajskej doskonałości tym szkołom progresywnego instruktazu. Jednak nie całe to nauczanie poświęcone jest wyłącznie rozwojowi wznoszących się śmiertelników; znaczna jego część poświęcona jest, w takim samym stopniu, coraz szerszemu nauczaniu osobowości duchowych, rodzimych dla Nebadonu.

Synowie Melchizedecy prowadzą na Jerusem ponad trzydzieści różnych centrów edukacyjnych. Te szkoły przygotowawcze zaczynają się od kolegium samooceny a kończą się szkołami obywatelstwa Jerusem, w których Materialni Synowie i Córki dołączają się do Melchizedeków i innych, w swych intensywnych wysiłkach przygotowania żyjących wiecznie śmiertelników do podjęcia wysokich odpowiedzialności rządu przedstawicielskiego. Cały wszechświat zorganizowany jest i zarządzany według planu *przedstawicielskiego*. Rząd przedstawicielski jest niebiańskim ideałem samorządu, funkcjonującego wśród istot niedoskonałych.

Co sto lat czasu wszechświatowego każdy system wybiera dziesięciu swoich przedstawicieli, aby zasiadali w ciele prawodawczym konstelacji. Są oni wybierani przez jerusemską radę, złożoną z tysiąca istot, przez ciało wyborcze, któremu powierzono obowiązki reprezentowania grup systemu we wszystkich tych sprawach, które dotyczą oddelegowania czy nominowania kogokolwiek. Wszyscy przedstawiciele albo inni delegaci wybierani są przez radę, złożoną z tysiąca wyborców i muszą być oni absolwentami najwyższych szkół Kolegium Administracyjnego Melchizedeków, jak również muszą być to ci, którzy stanowią grupę tysiąca wyborców. Kolegium to prowadzone jest przez Melchizedeków a ostatnio pomagają w nim finaliści.

Na Jerusem istnieje wiele ciał obieralnych i są one od czasu do czasu powoływane do rządzenia, w wyniku głosowania trzech klas obywatelstwa – Materialnych Synów i Córek, serafinów oraz ich towarzyszy, jak również istot pośrednich oraz wznoszących się śmiertelników. Aby otrzymać nominację na ten zaszczyt, żeby być kandydatem do wybrania, należy zyskać odpowiednią aprobatę ze szkół administracyjnych Melchizedeków.

Głosowanie jest powszechne u tych trzech grup obywatelstwa na Jerusem, ale głos sumowany jest w sposób zróżnicowany, odpowiednio do należycie odnotowanego, osobistego władania motą – mądrością morontialną. Głos oddany w wyborach jerusemskich przez dowolną osobowość posiada wartość, rozciągającą się od jednego aż do tysiąca. Obywatele Jerusem są zatem klasyfikowani zgodnie z przyswojeniem sobie moty.

Od czasu do czasu obywatele Jerusem stają przed egzaminatorami, Melchizedekami, którzy poświadczają nabycie przez nich wiedzy morontialnej. Potem udają się przed ciało egzaminacyjne Gwiazd Błyszczących Wieczornych albo istot przez nich wyznaczonych, ustalających stopień wnikliwości duchowej. Potem stają przed dwudziestoma czterema radcami i ich towarzyszami, którzy potwierdzają status empirycznych osiągnięć w społecznieniu. Te trzy czynniki są potem wnoszone do rejestrów obywatelskiego rządu przedstawicielskiego, który szybko oblicza status moty i zgodnie z nim określa prawo głosowania.

Wnoszący się śmiertelnicy, zwłaszcza ci, którzy są opieszali w konsolidacji swej osobowości na nowych poziomach morontialnych, są pod nadzorem Melchizedeków przekazywani w ręce Synów Materialnych i poddawani intensywnemu szkoleniu, żeby skorygować takie niedobory. Żaden wnoszący się śmiertelnik nie opuści zarządu systemu, żeby iść dalej ku szerszemu i bardziej zróżnicowanemu społecznieniu w konstelacji, zanim Synowie Materialni nie poświadczą przyswojenia moty osobowości – to znaczy indywidualności, zawierającej pełnię bytu śmiertelnego, w empirycznym związku z rozwijającą się misją morontialną, przy czym obie te cechy powinny być odpowiednio złączone po duchową kontrolą Dostrajacza Myśli.

[Przedstawione przez Melchizedeka, tymczasowo przydzielonego do Urantii].

[powrót do spisu treści](#)